

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év október hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ***emberölés büntette*** miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 10. B. 291/2008/9. számú ítéletét ***megváltoztatja***.

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 7 (hét) évre ***enyhíti***.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába ***beszámítja***.

A másodfokú eljárásban felmerült **7.200,-** (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A vádlottat a Fővárosi Bíróság a 2008. év április hó 16. napján kelt 10. B. 291/2008/9. számú ítéletével emberölés büntette a Btk. 166.§ (1) bekezdés miatt 8 évi börtönbüntetésre, 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a vádlott kényszergyógyítását is.

Rendelkezett a járulékos kérdésekről is.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a cselekmény téves minősítése, egyben a büntetés enyhítése végett.

A vádlott a fellebbezését később írásban is részletesen megindokolta. A beadványában hangsúlyozta, hogy az esemény véletlen baleset volt, szándéka nem irányult a sértett életének kioltására, ezért a bűncselekmény alóli felmentését kérte.

A védő a nyilvános ülésen történt szóbeli felszólalásában a védencének bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta. Álláspontja szerint a sértett az első alkalommal történő kihallgatásakor erősen ittas állapotban volt, és emellett a sérülések miatt sem volt kihallgatható, ezért az ekkor általa előadottakra a tényállást alapozni, és ennek alapján a vádlott bűnösségét megállapítani nem lehet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 453/2008/1-I. számú átiratában az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés részben alaposnak bizonyult.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól és csak kis részben szorul helyesbítésre a vádlottnak nyilvános ülésen tett szóbeli nyilatkozata és az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint:

- A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a vádlott személyi adataira vonatkozó részét a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott rokkantságának foka 67%.
- A vádlott korábbi elítéléseire vonatkozóan az elsőfokú határozatot azzal egészíti ki, hogy a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2008. év június hó 23. napján kelt 12. B. XXI. 1124/2007/11. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az ugyanezen bíróság által 2007. év július hó 19. napján kelt és 2007. év augusztus hó 27. napján jogerőre emelkedett 12. B. XXI. 1124/2007/2. számú, 2 évi próbára bocsátást megállapító végzését.
- Az elsőfokú ítélet 3. oldalának 1 bekezdését a nyomozati iratokban található vérvételi jegyzőkönyv adatai alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott a cselekmény elkövetésekor 3,31 ezrelék és súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt.

- Az elsőfokú ítélet 3. oldalának 2. bekezdését követően átemeli az indokolásból az ítélet 4. oldalának utolsó bekezdését. E szerint a sérülés szúrt csatornája a jobb mellüregnél jobbról, fentről, kívülről, balra lefelé, a középvonal felé haladt, a mellkas felszínével 40-45%-os szöget alkotva. A sértett halálát a súlyos vérvesztéses állapot következtében kialakult diffúz oxigénhiányos agykárosodás okozta, melynek következtében keringés és légzésbénulás állt be. Az elszenvedett sérülés és a halál bekövetkezte között közvetlen okozati összefüggés állapítható meg (orvosszakértői vélemény adatai).

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás már minden tekintetben megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részletesen tett eleget. Meggyőzően indokolta meg, hogy a vádlott tagadásával szemben mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével nyert megállapítást.

A vádlott és a védő fellebbezése éppen ezt a mérlegelési tevékenységet támadta, amely ez a másodfokú eljárásban eredményre nem is vezethetett.

Összességében megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság ténymegállapításai és a levont következtetései megalapozottak és ebből a tényállásból okszerűen vont következtetést a bíróság a vádlott bűnösségére is, és helyes a cselekmény jogi minősítése.

Ezzel kapcsolatosan azonban a Fővárosi Ítéltábla annyiban helyesbíti az elsőfokú ítélet 6. oldal közepén szereplő és a cselekmény jogi minősítésére vonatkozó ítéleti megállapítást, hogy a cselekményt a vádlott nem egyenes, hanem eshetőleges szándékkal követte el. A cselekmény elkövetésének konkrét körülményeiből, a vádlott cselekménykor és azt követően tett kijelentéseiből, az egyszeri szúrás tényéből, és annak erejéből, valamint a cselekményt követően a vádlott által tanúsított magatartásból ugyanis nem vonható egyértelmű következtetés arra, hogy a vádlott a sértett halálát kívánva követte el a cselekményt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket tételesen és lényegében helyesen sorolta fel, melynek kiegészítése mindössze annyiban szükséges, hogy a vádlott javára további enyhítő körülményként értékelendő az eshetőleges szándékkal történő elkövetés, továbbá a nyilvános ülésen is tapasztalt megbánó magatartása.

Mindezeket figyelembe véve és értékelve, a Fővárosi Ítéltábla eltúlzottan súlyosnak találta az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés mértékét, így azt a rendelkező rész szerinti mértékre enyhítette.

A cselekmény összes körülményeit és a vádlott eddigi életvitelét is figyelembe véve ezt a büntetést arányosnak és elegendőnek tartotta a büntetési célok elérésére.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozóan a Be. 381. § (2) bekezdés alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. év október hó 17. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

. Lassó Gábor sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 10.B.291/2008/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.188/2008/5. számú ítélete folytán 2008. év október hó 17. napján jogerőre emelkedett és a végrehajtható.

Budapest, 2008. év október hó 17. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bíróági ügyintéző